

Kur Kohët janë të vështira

nga

Mark McGee

Apostujt dinin për kohë të vështira. Ata shpesh shkruanin se si fëmijët e Zotit mund të përballen me telashe dhe kundërshtime. Zoti nuk na la të pambrojtur.

"Tani i drejti do të jetojë me anë të besimit ... Tani besimi është thelbi i gjërave për të cilat shpresohet, prova e gjërave që nuk shihen." Hebrenjve 10:38 - 11: 1

Shkrimtari për Hebrenjtë u bëri një deklaratë të guximshme lexuesve të tij. Ai shkroi se "i drejti" do të jetojë me "besim" dhe "besimi" është "substancia" e gjërave për të cilat shpresohet dhe "prova" e gjërave që nuk shihen. Çdo i krishterë e di se "besimi" është i domosdoshëm për shpëtimin ("sepse me anë të hirit jeni të shpëtuar me anë të besimit"), por shumë prej nesh harrojnë se "besimi" është mënyra se si duhet të jetojmë në Tokë. Të jetosh me anë të "besimit" nuk është e çuditshme ose e pazakontë. Isshtë jeta normale e krishterë. Ne nuk varen plotësisht nga Zoti për jetën e përjetshme, pastaj varen plotësisht ose madje pjesërisht nga vetja për këtë jetë në tokë. Të drejtët jetojnë me "besim".

Si shembuj, shkrimtari përmend Abelin, Enokun, Noeun, Abrahamin, Sarën, Isakun, Jakobin, Jozefin, Moisiun, Rahabin, Gedeonin, Barakun, Sansonin, Jefteun, Davidin, Samuelin dhe profetët. Përmes besimit këta njerëz "mbretëritë e nënshtruara, vepruan drejtësi, morën premtime, ndaluan gojën e luanëve, shuan dhunën e zjarrit, shpëtuan buzë shpatës, nga dobësia u bënë të fortë, u depiluan trima në luftë, u kthyen në fluturim të ushtrive të të huajve. Gratë morën përsëri të vdekurit e tyre të ringjallur: dhe të tjerët u torturuan, duke mos pranuar çlirimin; që të mund të kishin

një ringjallje më të mirë: Dhe të tjerët provuan tallje dhe fyerje mizore, po, për më tepër lidhje dhe burgosje: Ata u vranë me gurë, u panë, u tunduan, u vranë me shpatë: ata endeshin nëpër lëkurat e deleve dhe lëkurë dhie; të qenët i varfër, i pikëlluar, i munduar; (Për të cilët bota nuk ishte e denjë :) ata endeshin nëpër shkretëtira dhe në male, dhe në strofka dhe shpella të tokës. Dhe të gjithë, pasi morën një raport të mirë me anë të besimit, nuk morën premtimin. Zoti na ka siguruar diçka më të mirë, që ato pa ne të mos bëhen të përsosura. Prandaj duke parë që edhe ne jemi të rrethuar me një re kaq të madhe dëshmitarësh, le të lëmë mënjanë çdo peshë dhe mëkatin që na mundon kaq lehtë dhe le të vrapojmë me durim garën që na është vënë përpara, duke kërkuar Jezusin autor dhe përfundues i besimit tonë; i cili për gëzimin që iu vu përpara e duroi kryqin, duke përçmuar turpin dhe ulet në të djathtën e fronit të Perëndisë ".

Le të marrim disa përkufizime fjalësh për të na ndihmuar të kuptojmë se çfarë do të thotë Zoti këtu. "Besimi" është pistis. Shtë një "bindje e vendosur e bazuar në dëgjim". Ne jemi bindur fort nga ato që dëgjojmë. Ne jemi të bindur pa dyshim sepse e dimë që Ai që na thotë është i Vërtetë.

"Substanca" është hupostasis. Do të thotë "realitet, siguri, thelb, substancë, themel, garanci". Tek Hebrenjve 1: 3, Jezu Krishti quhet karakter tes hupostasis i Zotit. Ai është "përfaqësimi i realitetit" të Karakterit të Zotit. Kur shihni Krishtin, shihni Zotin dhe Karakterin e Tij. Krishti mund të shihej, dëgjohej dhe ndjehej. Ai ishte i vërtetë për dishepujt e Tij. Ai është Realiteti i Zotit. Kështu është me gjërat në jetën tonë.

"Besimi" që kemi në Krishtin është "realiteti" ynë, "substanca", "garancia" jonë.

Besimi është realiteti "i gjërave për të cilat shpresohet" (elpizomenon). Kjo është ajo që ne "e presim me dëshirë". Ne kemi shumë pasione në jetë. Mund të jetë një person, një besim, një punë, mundësi për të ndihmuar të tjerët, gjëra. Besimi është realiteti i gjithçkaje që ne presim me dëshirë. Besimi do të thotë se ajo për të cilën ne shpresojmë është «realiteti».

Besimi është gjithashtu "prova e gjërave që nuk shihen". "Provat" janë elegchos. Shtë "prova me provë". Fjala u përdor si provë e vërtetë kundër të akuzuarit që çoi në një dënim dhe qortim. "Gjërat që nuk shihen" është pragmatoni ose zbehja. Do të thotë gjëra që nuk mund të shihen nga sytë. Besimi është "prova" e gjërave që nuk mund t'i shohim me sytë tanë fizikë.

Nëse po përballemi me kohë të vështira dhe kemi shumë shpresë se gjërat do të përmirësohen sipas dëshirës sonë, çfarë të bëjmë? Ne i besojmë Zotit. Ne kemi besim. Isshtë realiteti i gjërave për të cilat shpresojmë. Shtë prova e asaj që nuk mund ta shohim.

"Besimi" është i lezetshëm dhe i vështirë, i lehtë dhe i vështirë në të njëjtën kohë. Ne jemi njerëz. Kjo do të thotë që ne jemi të papërsosur dhe nevojtarë. Ne bëjmë gabime. Ne ngatërrohemi. Ne i lëndojmë dhe i ndiejmë gjërat thellë. Ne shqetësohemi Ne kujdesemi thellë. Ne duam shumë që gjërat të jenë më të mira se sa janë. Çfarë na jep Zoti për t'u marrë me të gjitha këto shqetësime? "Besimi". Ne besojmë në ato që Ai thotë. Ne pyesim, atëherë dëgjoni. Ne nuk e humbasim zemrën.

Si e jetojmë një "jetë besimi"? Ne vazhdojmë ta besojmë Fjalën e Zotit. Ne vazhdojmë të ecim përpara, një hap në një. Ne i kushtojmë kujdesin tonë për Krishtin, sepse Ai kujdeset për ne. Ne lutemi në vend të shqetësimit. Ne kemi besim sepse besimi që Zoti vendosi në zemrën dhe mendjen tonë në momentin e shpëtimit është "substancia" dhe "prova" që duhet të kalojmë në kohë të vështira. Shtë më se e mjaftueshme.